

finder jeg i øvrigt malplaceret, da de jo hører under Hærens Administration.

Den højtærede Minister forventer alt-saa et Underskud for indeværende Finans-aar af Driften af Statens Forretninger, Jernbanevæsen og Postvæsen, paa 30 Millioner Kroner og foreslaar til delvis Dækning heraf Takstforhøjelser, der ikke kan blive meget effektive før næste Aar, for 14 $\frac{1}{2}$ Million Kroner. Dette Forhold illustrerer den Kurs, som den nuværende Regering styrer, nemlig den at forelægge og søge at gennemføre Love, der uden Hensyn til den reelle Værdi af de Goder, de yder den arbejdende, den producerende Del af Samfundet, trækker den ene store Veksel paa Statskassen efter den anden. Adgang til at køre billigt paa Banerne gør jo ogsaa Regeringen populær i Vælgernes Øjne. Men om Statskassen i det lange Løb vil være i Stand til at indfri de mange Veksler, der trækkes paa den, derom spørges ikke. Foreløbig slaar Regeringen ned paa de Handels- og Industrivirksomheder, som den kan overkomme, for om muligt at suge nogen Honning af disse til den nødlidende Kube, der hedder Statskassen. Af hvad Værdi for Samfundet saadanne private Virksomheder vil blive, efter at de er blevet reformeret af den samme Regering, som har aabenbaret sin totale Mangel paa Administrations- og Forretningsevne, vil vel neppe være svært at forudse, i Særdeleshed naar det holdes in mente, at den samme Regering bidrager sit til at svække Arbejdslysten og Ansvarsfølelsen i Folket.

Naar saa disse Virksomheder, der er Landets økonomiske Salt, er svækkede i Udfoldelsen af deres Kraft ved forfejlede Regeringsindgreb — deriblandt ogsaa ved for overdrevne Skattekrav —, hvorledes vil saa Landet være i Stand til at tage den økonomiske Kamp op, der absolut vil melde sig, naar atter normale Tilstande indtræder, og af hvis Resultat, Sejr eller Nederlag, Landets fremtidige økonomiske Basis afhænger. Thi det maa staa ganske klart for det danske Folk, at naar der atter indtræder normale Tilstande, vil de Varer, vi har nødige til at fylde de tømte Lagre og Fabrikker med, og som skal være den nødvendige Ammunition i vor økonomiske Kamp med Udlandet, koste mange Penge. Og den kunstigt skabte Pengerigelighed, der nu desværre skyder vilde Skud og derved bibringer mange Mennesker falske Forestillinger, vil ændre sig til en saadan Pengeknaphed, at der neppe bliver noget tilovers til at laane Staten. Tværtimod vil man sandsynligvis

ved Forfaldstid forlange de korte Laan, Staten har gjort, tilbagebetalt. Derfor bør der vises Økonomi, og det er nødvendigt, at Staten i saa Henseende gaar forud og viser Borgerne Vejen. Kun derved fremmes Vælgerfolkets virkelige Velfærd. Thi hvorledes vil Situationen forme sig, ifald efter Krigen Handel og Industri ligger lammede, uden Kapital og med brudt Initiativ, og naar Statskassen er tom? Saa maa vi bukke under i den økonomiske Kamp.

Sundbo: I Tilslutning til mit Partis Ordfører (Sigvald Olsen) vil jeg betone, at det er uden nogen Begejstring og uden nogen Glæde, at vi gaar til Behandling af dette Lovforslag. Det forekommer mig, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at hvis vi havde set et Lovforslag om Skat paa Formue og Indtægt, som havde bragt Dækning ikke blot for det Beløb, der her er Tale om, men for hele Underskuddet paa Statsbanerne, saa havde vi staaet bedre, end vi i dette Øjeblik gør. Ligeledes forekommer det mig, at det ærede Medlem har fuldstændig Ret i, at Varer, paa hvilke der er fastsat Maksimalpris, burde forsendes til en lavere Takst end andre. Navnlig vilde det være meget heldigt, om Fisk paa Statskassens Regning kunde forsendes fra Fiskepladserne her til København og andre større Byer. Det bliver jo et Tab for Fiskerne, naar de selv skal betale denne Fragt.

I øvrigt har jeg begæret Ordet for at henstille til den højtærede Trafikminister, at de forskellige Landsdele, naar vi nu skal have forhøjede Takster, bliver nogenlunde ligeligt behandlet fra Statsbanernes Side. Det tror jeg ikke, man kan sige er Tilfældet nu. Statsbanerne er ikke særlig udmærket ledede for Øjeblikket. Den højtærede Trafikminister har sikkert andre Ideer og Tanker med Statsbanernes Ledelse end de noget smaatskaarne, som synes at raade til dagligdags. De Udtalelser, som Generaldirektionen af og til har sendt ud i Verden: at Folk kan lade være at rejse, og at naar man har for mange Varer og for mange rejsende, skal man køre med noget færre Tog, er ikke just egnede til at vække Begejstring. Og i hvert Fald har det jo vist sig, at Folk ikke retter sig derefter. Det kan ikke hjælpe, at Generaldirektøren siger, at Folk kan lade være at rejse, naar det viser sig, at de rejser alligevel lige saa meget som eller endnu mere end før. Det er Tanker, som der